

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **V. Q. D. D.**, narozen X,
státní příslušník X,
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Balková,
sídlem Balková 1, 331 65 Tis u Blatna,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky,
IČO 00007064, pošt. schr. 21/OAM, sídlem Nad Štolou 3, 170 34
Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2024 č. j. OAM-1009/BA-BA01-HA06-2024, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žaloby,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby se zamítá.

Odůvodnění:

- Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 22. 8. 2024, č. j. OAM-1009/BA-BA01-HA06-2024, rozhodl žalovaný o další opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 30. 7. 2024 tak, že je žádost o udělení mezinárodní ochrany je podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) nepřipustná a že se řízení podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje.
- Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
- S odkazem na § 73 odst. 2 s. ř. s. se žalobce domáhal, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek. Svůj návrh na přiznání odkladného účinku žalobce odůvodnil tím, že pokud by nedošlo k pozastavení účinků napadeného rozhodnutí, jeho následky by pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Žalobce má zároveň za to, že přiznání odkladného účinku žaloby není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Dle názoru žalobce žádné jiné osobě v důsledku přiznání odkladného účinku žalobě nehrozí újma. Závěrem žalobce uvedl, že pokud dodržuje všechna pravidla jak společenského soužití, tak i právní předpisy, nikomu neškodí a nezpůsobuje újmu. Dle žalobce nelze narušit veřejný zájem přiznáním odkladného účinku této žalobě. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008-131.
- Ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku dne 19. 9. 2024 žalovaný sdělil, že nepovažuje tento návrh žalobce za důvodný. Uvedl, že zákon o azylu obecně nepřiznává

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

žalobám proti rozhodnutí o zastavení řízení odkladný účinek a současně sdělil, že žalobce ve svém návrhu na jeho přiznání neuvedl takové skutečnosti, které by v jeho případě svědčily pro přiznání odkladného účinku. Žalovaný uvedl, že respektování pravomocných rozhodnutí správních orgánů představuje důležitý veřejný zájem. Žalovaný závěrem uvedl, že má za to, že žalobci nehrozí větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku hrozí jiným osobám.

5. Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
7. Podle ust. § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. rozhodne soud o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.
8. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek; zaprvé výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zadruhé přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
9. Z ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že je na žalobci, aby tvrdil a prokázal naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že by výkon nebo právní následky rozhodnutí pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, tj. újmu, jež je těžko nahraditelná či kompenzovatelná. Jen tak může soud naplnění této podmínky posoudit. S ohledem na to, že žaloba zásadně nemá odkladný účinek, nesmí být hrozící újma vzhledem k poměrům žalobce bagatelní, ale naopak natolik významná, že opravňuje, aby odkladný účinek byl výjimečně uplatněn. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude újma žalobce i tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod. (srov. usnesení NSS č. j. 6 Afs 73/2014-56 ze dne 21. 5. 2014).
10. V rámci řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby tíží břemeno tvrzení a břemeno důkazní výhradně navrhovatele, tj. v daném případě žalobce. Je tedy zcela na žalobci, aby přesvědčivě a konkrétně uvedl důvody, pro něž mu v případě výkonu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

napadeného rozhodnutí hrozí v případě nepřiznání odkladného účinku žaloby nepoměrně větší újma než jiným osobám a současně tato svá tvrzení prokázal. Žalobce se v návrhu na přiznání odkladného účinku spokojil s toliko liknavými tvrzeními o hrozící újmě bez bližšího rozvedení, v jaké konkrétní oblasti života by došlo k jeho narušení. Současně pro svá tvrzení žalobce neoznačil ani nepředložil žádné důkazy. V důsledku uvedeného tak žalobce neunesl břemeno tvrzení ani břemeno důkazní. Současně soud odkazuje na samotnou žádost žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 30. 7. 2024. V této již druhé žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvedl, že chce zůstat na území České republiky, aby zde mohl vydělat peníze k splacení dluhu, který má ve Vietnamu. Žádné další důvody v žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvedl. S ohledem na to, že se v daném případě jedná již o druhou žádost o mezinárodní ochranu v ČR, kterou žalobce nijak blíže neodůvodnil, a absenci jakýchkoliv konkrétních důvodů návrhu na přiznání odkladného účinku, neshledal soud tvrzení žalobce o nepoměrně větší újmě v případě nepřiznání odkladného účinku žaloby za způsobilé prokázat nezbytnou intenzitu takové újmy, aby odůvodňovala přiznání odkladného účinku žaloby.

11. Vzhledem k výše uvedenému lze uzavřít, že žalobce dostatečně netvrdil a neprokázal, že by mu výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí hrozila nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, tudíž nebyla splněna jedna z kumulativních podmínek pro přiznání odkladného účinku, pročež byl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *a contrario* zamítnut.
12. O nákladech řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku soud nerozhodoval, když bude postupovat analogicky podle § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s., a o případných nákladech vzniklých v této souvislosti rozhodne v rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti usnesení je kasační stížnost nepřipustná. [104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 23. září 2024

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.